

1905-10-03

SENDER

Jens Ferdinand Willumsen

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev.

Sender's location:

Avenue de Saxe, Paris

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

[med blyant i Hannovers hånd:] Willumsen

59 avenue de Saxe. Paris.

3 Okt 1905

Kære Hannover

Tak for Deres Brev. Jeg burde

straks have skrevet til Dem

igjen; men det traf mig i en

Periode af Melankoli, og i den

Tilstand er jeg ude af Stand

til at foretage mig noget.

Og Deres Brev skulde heller

ikke hjælpe paa Humøret.

Jeg mener naturligvis den Del

af Deres Brev, der fortæller

mig at Hørups Nærmeste har

forkastet mit Udkast til

[2]

Monumentet.

For Deres Beundring for

mit Arbejde har jeg været

meget rørt, og Deres Udtalel-

ser har glædet mig meget at

høre, selv om jeg nok tør tro

at Beundringen er forstærket

meget ved som Følge af de

andres Dadel. Det er mig

en god Følelse at vide at De

har taget Dem af Sagen og

at De vil forsøge en Kamp.

Jeg skal nok holde mig uden-

for det Hele, min Indblan-[ding]

[3]

vil ganske rigtig kun virke

forstyrrende. Og i Deres Hænder

er Sagen i de Rette. Det

piner mig: stadig at maatte

have Kamp: Kan jeg dog ikke

snart blive fri for den. Jeg

er i Virkeligheden en meget fred-

sommelig Natur. Og i mit  
Arbejde har jeg Kamp nok,  
mere end nok.  
Fra Rohde modtog jeg samtidig  
ogsaa et varmt og anerkendende  
Brev. Det er godt at føle,  
at have Venner!

[4]

Bondemanden maa vi naturlig-  
vis stryge – desværre. Det er  
naturligvis rigtigt, det De siger  
at man vil faa ondt ved at  
føle at den ene Mand representere[r]  
Massen. Men ...paa Halvvejen  
af Arbejdets Gang indsaa jeg,  
at der ikke kunde blive Raad  
til mere end Hørup alene, saa  
jeg gled noget lettetere hen over Proble-  
met end jeg ellers vilde have gjort.  
Som De maaaske ved er Edvard Bran-  
des Kone, Billedhuggerdiletant,  
Elev af Sinding — og en varm Beundrer  
af ham. Jeg er slet ikke bange for

[5]

at tro, at Cavlings Opfordring  
til mig om at gøre et Udkast er  
kommen B.'ses noget paa tværs.  
Svigersøn Nielsen var meget uvil-  
lig til at laane mig Fotografier;  
Jeg kan godt tænke mig at Edv  
B's Kone har sagt. "Det maa du  
love mig søde Edvard, at Stephan  
kommer til at gøre vor Ven Hørups  
Statue, Stephan er jo dog vor  
Tids genialeste Billedhugger, og  
Hørup bør behandles af en stor  
Kunstner".

Egentlig havde jeg opgivet  
at rejse hjem foreløbig. Men

[6]

det viser sig nu, at mit Atelieret er lejet ud, og det er nu umaadeligt vanskeligt at finde et andet.

Saa vi kommer hjem i Slutningen af denne Maaned. Jeg skal jo ogsaa have Udstilling i Kunstforeningen og i Christiania, da vil det maaske være rigtigst selv at være tilstede.

Det omtalte Smykke (2 Øreløkker) er nu i min Besiddelse, det skal være morsomt at overlevere det til Museet. Synes De ikke om det

[7]

maa De endelig ikke betragte vor Aftale som bindende.

Send mig et Brevkort, med blot et Par Ord hvis der kommer noget nyt i Hørup Sagen.

Mine bedste Hilsner til Dem og Deres Kone.

Deres hengivne

J.F. Willumsen.

59 avenue de Saxe. Paris. *William*  
3 okt 1905

Kære Hannover.

Tak for Deres Brev. Jeg burde  
straks have skrevet til Dem  
igjen; men det traf mig i en  
Periode af Melankoli, og i den  
Tilstand er jeg ude af Stand  
til at foretage mig noget.

Og Deres Brev skulde heller  
ikke hjælpe paa Humøret.

Jeg mener naturligvis den Del  
af Deres Brev, der fortæller  
mig at Horups Nærmeste har  
forkastet mit Udkast til

Monumentet.

For Deres Beundring for  
mit Arbejde har jeg været  
meget rørt, og Deres Udtalel<sup>se</sup>  
ser har glædet mig meget at  
høre, selv om jeg nok tør tro  
at Beundringen er forstærket  
meget ~~ved~~ som Følge af de  
andres Dadel. Det er mig  
<sup>en</sup> god Følelse at vide at De  
har taget Dem af Sagen og  
at De vil forsøge en Kamp.  
Jeg skal nok holde mig uden<sup>2</sup>  
for det Hele, mit Indblan<sup>2</sup>

vil ganske rigtig kun virke  
forstyrrende. Og i Deres Hænder  
er Sagen i de Rette. Det  
piner mig: stadig at maatte  
<sup>have</sup> Kamp. Kan jeg dog ikke  
snart blive fri for den. Jeg  
er i Virkeligheden en meget fred-  
sommelig Natur. Og i mit  
Arbejde har jeg Kamp nok,  
mere end nok.

Fra Rohde modtog jeg samtidig  
ogsaa et varmt og anerkendende  
Brev. Det er godt at føle,  
at have Venner!

Bondemanden maa vi naturlig-  
vis stryge - desværre. ~~Det~~ er  
naturligvis rigtigt, det De siger  
at man vil faa ondt ved at  
føle at den ene Mand repræsenterer  
Massen. Men paa Halvvejen  
af Arbejdets Gang indsaa jeg,  
at der ikke kunde blive Raad  
til mere end Hørup alene, saa  
jeg <sup>gled</sup> noget lettere hen over Proble-  
met end jeg ellers vilde have gjort.

Som De maa se ved er Edvard Bra-  
des Kone, Billedhuggerdilettant,  
Elev af Sinding - og en varm Beundrer  
af ham. Jeg er slet ikke bange for

at tro, at Carllings Opfordring  
til mig om at gøre et Udkast er  
kommen B'ses noget paa tværs.  
Svigersøn Nielsen var meget uvil-  
lig til at laane mig Fotografier;  
Jeg kan godt tænke mig at Ed  
B's Kone har sagt. "Det maa du  
love mig søde Edvard, at Stephan  
kommer til at gøre vor Ven Hørups  
Statue, Stephan er jo dog vor  
Tids genialeste Billedhugger, og  
Hørup bør behandles af en stor  
Kunstner."

Egentlig havde jeg opgivet  
at rejse hjem foreløbig. Men

det viser sig, at <sup>nu</sup> mit Atelier<sup>et</sup> er  
lejet ud, og det er nu umaadeligt  
vanskeligt at finde et andet.  
Saa vi kommer hjem i Slutningen  
af denne Maaned. Jeg skal jo  
ogsaa have Udstilling i Kunsthof-  
ningen og i Christiania, da vil  
det maaske være rigtigst selv at  
være tilstede.

Det omtalte Smykke (2 Freløkker)  
er nu i min Besiddelse, det skal  
være morsomt at overlevere det  
til Museet. Synes De <sup>ikke</sup> om det

maa De endelig ikke betragte  
vor Aftale som bindende.

Send mig et Brevkort, blot  
et Par <sup>ord</sup> hvis der kommer noget  
Nyt i Hørup Sagen.

Min bedste Hilsner til Dem  
og Deres Kone.

Deres hengivne  
J. F. Willumsen.